

med det samme stjaalne, forskende Sideblik som hin Aften ved Koncerten.

„Hun er gift, ja. Hun var hernede med Gemalen — det hel-
dige Asen!“

„Hvad er det nu, han hedder?“

„Bieber — Dr. Bieber.“

„Ja, rigtigt! Jeg husker, jeg har set ham der i Huset. Han ud-
mærkede sig just ikke ved Legemsskønhed. Han lignede nær-
mest en Vombat.“

„Ach was — Legemsskønhed!“ udbrød Mandslingen og snoede
med en ametystfunklende Haand de buskede Ender af sit Kri-
gerskæg.

„Han var maaske selv meget rig?“ spurgte Per.

„Rig? Nej, en fattig Djævel var han. Veed De ikke det? En
kostelig Historie! Der fyldte de omsorgsfulde Forældre deres
Hus med forgældede Baroner og Officerer, for at Datteren skulde
gøre et standsmæssigt Parti. Alle borgerlige unge Mænd holdt
de paa Afstand. Kun den tykke Dr. Bieber tænkte de ikke paa.
Han var Amanuensis hos deres Læge, — og saa blev det natur-
ligvis netop ham!“

„Ja vist,“ mumlede Per pludselig aandsfraværende, — hans
Blik hang stadig som fortryllet ved den unge Kvindes Træk.

„Naar De har været Gæst i Forældrenes Palæ i Thiergarten,
saa veed De sagtens ogsaa, at dette nærmest var et forgyldt Hel-
vede for den unge Dame. Moderen holder ganske ugenert en hel
Stab af betalte Galaner, og Faderen er simpelthen en Kæltring.
For enhver Pris vilde Datteren ud af det Liv — det er Forkla-
ringen! Jeg tror, hun havde taget omtrent en hvilken som helst
nogenlunde præsentabel og skikkelig Mand, der havde haft Mod
til at bortføre hende.“

Per vendte sig fra Billedet og saa gennemtrængende paa den
lille snaksomme Maler.

„Bortførte han hende?“

„Naa, ikke just bogstaveligt. Men han havde altsaa Øje for
sine Chancer. Og trods sin Grimhed og Fattigdom og sin endog
meget borgerlige Fødsel — hans Fader er en Slags finere Mar-